

Prejudicinis klausimas

Ar Direktyvos 2012/29/ES ⁽¹⁾ 16 ir 18 straipsniai bei 20 straipsnio b punktas turėtų būti aiškinami taip, kad, pasikeitus byla nagrinėjančiam teisėjui ar teisėjų kolegijos sudėčiai, nukentėjusysis turėtų būti apklaustas iš naujo, jeigu viena iš bylos šalių, vadovaudamasi BPK 511 straipsnio 2 dalimi ir BPK 525 straipsnio 2 dalimi (kurios aukščiausiųjų teismų jurisprudencijoje aiškinamos vienodai), nesutiktų, kad būtų perskaityti ankstesnių to paties nukentėjusiojo pareiškimų, pagal rungimosi principą pateiktų kitam tą pačią bylą nagrinėjusiam teisėjui ar teisėjų kolegijai, protokolai?

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ir kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2001/220/TVR (OL L 315, 2012, p. 57).

2018 m. sausio 22 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. lapkričio 10 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimto sprendimo byloje T-180/15 *Icap plc ir kt. / Europos Komisija*

(Byla C-39/18 P)

(2018/C 142/35)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Europos Komisija, atstovaujama T. Christoforou, V. Bottka, M. Farley, B. Mongin

Kitos proceso šalys: *Icap plc, Icap Management Services Ltd, Icap New Zealand Ltd (ICAP)*

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą (281–299 punktus ir rezoliucinę dalį), kiek juo panaikintos ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje numatytos baudos,
- atmesti ICAP ieškinio Bendrajame Teisme penktąjį ir šeštąjį pagrindus, susijusius su baudomis, ir, pasinaudojant savo neribota jurisdikcija, nustatyti ICAP tinkamas baudas,
- priteisti iš ICAP visas bylinėjimosi išlaidas ir pakeisti pirmojoje instancijoje priimtą sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų, kad būtų atspindėtas šio apeliacinio skundo rezultatas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija savo apeliacinį skundą grindžia šiuo vienu pagrindu:

Komisija tvirtina, kad sprendime byloje T-180/15, *Icap plc ir kt. / Komisija* (EU:T:2017:795) Bendrasis Teismas neteisingai taikė Teisingumo Teismo jurisprudenciją dėl reikalaujamų motyvų skiriant baudas. Bendrasis Teismas nukrypo nuo svarbiausio sprendimo byloje C-194/14 P, *AC Treuhand / Komisija* (EU:C:2015:717, 66–68 punktai) ir nustatė griežtesnę pareigą Komisijai išsamiau motyvuoti baudų, skiriamų už SESV 101 straipsnio pažeidimą, apskaičiavimo metodiką, ypač taikant Baudų apskaičiavimo gairių 37 punktą. Komisijos apeliaciniu skundu siekiama, kad būtų ištaisytos Bendrojo Teismo padarytos didelės teisės klaidos, kurios, jeigu būtų pripažintos, pakenktų Komisijos gebėjimui nustatyti tinkamas baudas, kad būtų pasiektas pakankamas atgrasymas. Tinkamai suformuluota pareiga motyvuoti, atitinkanti sprendime byloje C-194/14 P, *AC Treuhand* (68 punktas) primintus jurisprudencijoje nustatytus reikalavimus, yra esminis aspektas siekiant šio tikslo. Tačiau griežtesnė pareiga nurodyti motyvus dėl baudų, apimanti vidaus svarstymus ir tarpinius skaičiavimus, daro neigiamą įtaką Komisijos diskrecijai nustatyti baudas, įskaitant kai ji remiasi Baudų apskaičiavimo gairių 37 punktu. Pastarasis punktas buvo parengtas būtent siekiant suteikti galimybę Komisijai nukrypti nuo Baudų apskaičiavimo gairių netipiniais atvejais, kaip antai skiriant baudas padėjėjams. Kaip yra pripažinę Sąjungos teismai, turi būti išsaugoti Komisijos vertinimo įgaliojimai ir diskrecija nustatant tinkamas baudas.